

ŚPIEWNIK

88 WDH-y

ATER

Wydanie I

Warszawa 2022

Opracowanie:

Karol Tabor

Zdjęcia:

Krzyś Zawadzki

Spis treści

Konie Apokalipsy.....	4
Mury.....	5
Ballada o Krzyżowcu.....	6
Zielony Płomień.....	7
Szara Piechota.....	8
Legiony.....	10
Czarny Chleb.....	12
Ale Zanim Pójdę.....	13
Zbroja.....	14
A My Nie Chcemy Uciekać Z Stąd.....	16
To 24 Był Lutego.....	18
Wehikuł Czasu.....	19
Chryzantemy Żłociste.....	20
Bitwa.....	22
Morskie Opowieści.....	24
Zegarmistrz Światła.....	26
Harcerskie Ideały.....	27
Wędrowiec.....	28
Whisky.....	29
Hiszpańskie Dziewczyny.....	30
Przechyły.....	31
Pieśń Wielorybników.....	32
Nasza Klasa.....	34
Pałacyk Michła.....	36
Obława.....	38
Rota.....	40
Świetlany Krzyż.....	41
Płonie Ognisko.....	42
Już Rozpaliło Się Ognisko.....	43
Pieśń Pożegnalna	44

Konie Apokalipsy

Gdzie nikt nie chodzi
Gdzie nic się nie rodzi
Gdzie tylko białe jabłonie
stoi przy drodze na jednej nodze
Browar a w nim cztery konie

Jeden koń czarny jest tak jak murzyn
Tak jak aksamit jak chmura burzy
Drugi koń biały jest tak jak mleko
Jak śnieg ten koń stąpa tak lekko
A trzeci koń to koń ze stali chrapy chrapliwe oko się pali
A czwarty koń to koń czerwony
A wszystkie spętane są
I powiązane są
I skrępowane są
I warkoczyki mają te cztery ogony

Gdy mnie kto goni i pyta o konie
Co stoją w starym browarze
Mówię że nie wiem zresztą się dowiem
Może się jeszcze okaże

Że jeden koń czarny jest tak jak murzyn...

Pewnego razu może od gazu
Zatruty sie wszystkie konie
Pijane piwem leżą nieżywe jak spadły płatki jabłoni
I powstał strach i wielki wstyd
Może te konie zabiłem a może ty
A może ta czarnowłosa co w uszach ma klipsy
Bo konie te to konie jeźdźców apokalipssssyyyy

Mury

On natchniony i młody był ich nie policzył by nikt
On dodawał pieśnią sił śpiewał, że blisko już świt

Świec tysiące palili mu znad głów unosił się dym
Śpiewał że czas by runął mur oni śpiewali wraz z nim

Wyrwij murom zęby krat
Zerwij kajdany połam bat
A mury runą, runą, runą
I pogrzebią stary świat 2x

Wkrótce na pamięć znali pieśń i sama melodia bez słów
Niosła ze sobą starą treść dreszcze na wskroś serc i głów

Śpiewali więc, klaskali w rytm jak wystrzał, poklask ich
brzmiał
I ciężył łańcuch, zwlekał świt on wciąż śpiewał i grał

Wyrwij murom zęby krat...

Aż zobaczyli ilu ich poczuli siłę i czas
I z pieśnią, że już blisko świt szli ulicami miast

Zwalali pomniki i rwali bruk
"Ten z nami, ten przeciw nam!"
"Kto sam ten nasz najgorszy wróg!"

A śpiewak także był sam
Patrzył na równy tłumów marsz
Milczał wsłuchany w kroków huk
A mury rosły, rosły, rosły
Łańcuch kołysał się u nóg

Patrzy na równy tłumów marsz
Milczy wsłuchany w kroków huk
A mury rosna, rosna, rosna
Łańcuch kołysze się u nóg

Ballada o Krzyżowcu

Wolniej wolniej wstrzymaj konia
Dokąd pędzisz w stal odziany
Pewnie tam gdzie błyszczą w dali
Jeruzalem białe ściany
Pewnie myślisz że w świątyni
Zniewolony Pan Twój czeka
Abyś przybył Go ocalić
Abyś przybył Doń z daleka

Wolniej wolniej wstrzymaj konia
Byłem dzisiaj w Jeruzalem
Przemierzałem puste sale
Pana Twego nie widziałem
Pan opuścił Święte Miasto
Przed minutą przed godziną
W chłodnym gaju na pustyni
Z Mahometem pije wino

Wolniej wolniej wstrzymaj konia
Chcesz oblegać Jeruzalem
Strzegą go wysokie wieże
Strzegą go Mahometanie
Pan opuścił Święte Miasto
Na nic poświęcenie Twoje
Po cóż niszczyć białe wieże
Po cóż ludzi niepokoić

Wolniej wolniej wstrzymaj konia
Porzuć walkę niepotrzebną
Porzuć miecz i włócznię swoją
I jedź ze mną i jedź ze mną
Bo gdy szlakiem ku północy
Podążają hufce ludne
Ja podnoszę dumnie głowę
I odjeżdżam na południe

Zielony Płomień

W dąbrowy gęstym listowiu błyska zielona skra:
trzeпоce z wiatrem jak płomień
mundur harcераski nasz.
Czapka troszeczkę na bakier,
dusza rogata w niej,
wiatr polny w uszach i ptaki
w pachnących włosach drzew.

Tam, gdzie się kończy horyzont,
leży nieznany ląd,
ziemia jest trochę garbata,
więc go nie widać stąd.
Kreską przebiega błękitną,
strzępioną pasmem gór,
żeglują ku tej granicy białe okręty chmur.

Gdzie niskie niebo usypia na rosochatych pniach,
gdziekolwiek namiot rozpinam,
będzie kraina ta.
Zieleń o zmroku wilgotna
z niebieską plamką dnia,
cisza jak gwiazda ogromna
w grzywie złocistych traw.

W dąbrowy gęstym listowiu błyska zielona skra:
trzeпоce z wiatrem jak płomień
mundur harcераski nasz.
Czapka troszeczkę na bakier,
lecz nie poprawiaj jej.
Polny za uchem masz kwiatek,
duszy rogatej lżej.

Szara Piechota

Nie noszą lampasów, lecz szary ich strój,
Nie noszą ni srebra, ni złota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój,
Piechota, ta szara piechota.
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój,
Piechota, ta szara piechota.

Maszerują strzelcy, maszerują,
Karabiny błyszczą, szary strój,
A przed nimi drzewce salutują,
Bo za naszą Polskę idą w bój!

Idą, a w słońcu kołysze się stal,
Dziewczęta zerkają zza płota,
A oczy ich dumnie utkwione są w dal,
Piechota, ta szara piechota.
A oczy ich dumnie utkwione są w dal,
Piechota, ta szara piechota.

Maszerują strzelcy, maszerują...

Nie grają im surmy, nie huczy im róg,
A śmierć im pod stopy się miota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
Piechota, ta szara piechota.
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
Piechota, ta szara piechota.

Maszerują strzelcy, maszerują...

Miarowo bagnetów kołysze się łan,
A w sercach ich szczera ochota,
Z pieśnią do boju się rzucić jak w tan,
Piechota ta szara piechota.
Z pieśnią do boju się rzucić jak w tan,

Piechota ta szara piechota.

Maszerują strzelcy,
maszerują...

Legiony

Legiony to żołnierska nuta
Legiony to straceńców los
Legiony to rycerska buta
Legiony to ofiarny stos

My pierwsza brygada strzelecka gromada
Na stos rzuciliśmy nasz życia los
Na stos na stos

O ileż mąk ileż cierpienia
O ileż krwi przelanych łez
Pomimo to nie ma zwątpienia
Dodawał sił wędrówki kres

My pierwsza brygada...

Nie chcemy już od was uznania
Ni waszych mów ni waszych łez
Skończyły się dni kołatania
Do waszych dusz do waszych kies

My pierwsza brygada...

Umieliśmy w ogień zapalu
Młodzieńczych wiar rozniecić iskry
Nieść życie swe dla ideału
I swoją krew i marzeń sny

My pierwsza brygada...

Potrafim dziś dla potomności
Ostatki swych poświęcić dni
Wśród fałszów siać zew namiętności
Miazgą swych ciał żarem swej krwi

My pierwsza brygada...

Mówili żeśmy stumanieni
Nie wierząc w to że chcieć to móc
Lecz trwaliśmy osamotnieni
A z nami był nasz drogi wódz
My pierwsza brygada...

Czarny Chleb

Jedzie pociąg, złe wagony
Do więzienia wiozą mnie
Świat ma tylko cztery strony
A w tym świecie nie ma mnie

Gdy swe oczy otworzyłem
Wielki żal ogarnął mnie
Po policzkach łzy spłynęły
Zrozumiałem wtedy, że

Czarny chleb i czarna kawa
Opętani samotnością
Myślą swą szukają szczęścia
Które zwie się wolnością

Czarny, czarny chleb i czarna kawa...

Młodsza siostra zapytała:
"Mamo, gdzie braciszek mój?"
"Brat twój w ciemnej celi siedzi
Odsiaduje wyrok swój"

Czarny, czarny chleb i czarna kawa...x2

Wtem do celi klawisz wpada
I zaczyna więźnia bić
Młody więzień na twarz pada
Serce mu przestaje bić

I nadejdzie chwila błoga
Śmierć zabierze oddech mój
Moje ciało stąd wyniosą
A pod cela będą znów

Inny czarny chleb i czarna kawa
Opętani samotnością
Myślą swą szukają szczęścia
Które zwie się wolnością

Ale Zanim Pójdę

Ile jestem ci winien
Ile policzyłaś mi za swą przyjaźń
Ale kiedy wszystko już oddam czy

Będziesz szczęśliwa I wolna czy x2

Ale zanim pójdę...
Ale zanim pójdę...
Ale zanim pójdę chciałbym powiedzieć ci że

Miłość to nie pluszowy miś ani kwiaty
To też nie diabeł rogaty
Ani miłość kiedy jedno płacze
A drugie po nim skacze
Miłość to żaden film w żadnym kinie
Ani róże ani całusy małe duże
Ale miłość kiedy jedno spada w dół
Drugie ciągnie je ku górze

Ile jestem ci winien
Ile policzyłaś mi za swą przyjaźń
Ile były warte nasze słowa
Kiedy próbowaliśmy wszystko od nowa
Kiedy próbowaliśmy wszystko od nowa
Ale zanim pójdę...
Ale zanim pójdę...
Ale zanim pójdę chciałbym powiedzieć ci że

Miłość to nie pluszowy miś ani kwiaty...

Ale zanim pójdę...
Ale zanim pójdę...
Ale zanim pójdę chciałbym powiedzieć ci że
Miłość to nie pluszowy miś ani kwiaty...

Zbroja

Daleś mi Panie zbroję, dawny kuł płatnerz ją
W wielu pogięta bojach, w wielu ochrzczonea krwią
W wykutej dla giganta potykam się co krok
Bo jak sumienia szantaż uciska lewy bok

Lecz choć zaginął hełm i miecz
Dla ciała żadna w niej ostoja
To przecież w końcu ważna rzecz
Zbroja

Magicznych na niej rytów dziś nie odczyta nikt
Ale wykuta z mitów i wieczna jest jak mit
Do ciała mi przywarła, nie daje żyć i spać
A tłum się cieszy z karła, co chce giganta grać

Lecz choć zaginął hełm i miecz
Dla ciała żadna w niej ostoja
Bo przecież w końcu ważna rzecz
Zbroja

A taka w niej powaga dawno zaschniętej krwi
Że czuję jak wymaga i każe rosnać mi
Być może nadaremnie, lecz stanę w niej za stu
Zdejmij ją Panie ze mnie, jeśli umrę podczas snu

Bo choć zaginął hełm i miecz
Dla ciała żadna w niej ostoja
To w końcu życia warta rzecz
Zbroja

Wrzasnęli hasło "wojna", zbudzili hufce hord
Zgwałcona noc spokojna ogląda pierwszy mord
Goreją świeże rany, hańbiona płonie twarz
Lecz nam do obrony dany pamięci pancerz nasz

Choć, choć za ciosem pada cios
I wróg posiłki śle w konwojach

Nas przed upadkiem chroni wciąż
Zbroja

Wywlekli pudła z blachy, natkali kul do luf
I straszą sami w strachu, strzelają do ciał i słów
Zabrońcie żyć wystrzałem, niech zatryumfuje gwałt
Nad każdym wszędzie ciałem pamięci żywej kształt

Choć słońce skrył bojowy gaz
I żołdak pławi się w rozbojach
Wciąż przed upadkiem chroni nas
Zbroja

Wytresowali świnie, kupili sobie psy
I w pustych słów świątyni stawiają ołtarz krwi
Zawodzi przed bałwanem półślepy kapłan-łgarz
I każdym nowym zdaniem hartuje pancerz nasz

Choć krwią zachłysnął się nasz czas
Choć myśli toną w paranojach
Jak zawsze chronić będzie nas
Zbroja

A My Nie Chcemy Uciekać Z Stąd

Stanął w ogniu nasz wielki dom
Dym w korytarzu kręci sznury
Jest głęboka naprawdę czarna noc
Z piwnic płonące uciekają szczury

Krzyczę przez okno czoło w szybę wgniatam
Haustem powietrza robię w żarze wyłom
Ten co mnie widzi ma mnie za wariata
Woła – co jeszcze świrze ci się śniło?

Więc chwytam kraty rozgrzane do białości
Twarz swoją widzę twarz w przekleństwach
A obok sąsiad patrzy z ciekawością
Jak płonie na nim kaftan bezpieczeństwa

Dym w dziurce od klucza drzwi bez klamek
Pękają tynki wzdłuż spoconej ściany
Wsuwam swój język w rozpalony zamek
Śmieje się za mną ktoś jak obłąkany

Lecz większość śpi nadal przez sen się uśmiecha
A kto się zbudzi nie wierzy w przebudzenie
Krzyk w wytłumionych salach nie zna echa
Na rusztach łóżek milczy przerażenie

Ci przywiązani dymem materaców
Przepowiadają życia swego słowa
Nam pod nogami żarzą się posadzki
Deszcz iskier czerwonych osiada na głowach

Dym coraz gęstszy obcy ktoś się wdziera
A my wciśnięci w najdalszy sali kąt
– Tędy! – wrzeszczy – Niech was jasna cholera!
A my nie chcemy uciekać stąd!

A my nie chcemy uciekać stąd!
Krzyczymy w szale wściekłości i pokory
Stanął w ogniu nasz wielki dom!
Dom dla psychicznie i nerwowo chorych!

To 24 Był Lutego

To 24 był lutego, poranna zrzęda mgła
A wyszło z niej siedem uzbrojonych kryp, Turecki niosły
znak
No i

Znów bijatyka, no i znów bijatyka bijatyka cały dzień
I porąbany dzień i porąbany łeb, razem Bracia, aż po
zmierzch no i...

Znów bijatyka, no i znów bijatyka bijatyka cały dzień
I porąbany dzień i porąbany łeb, razem Bracia, aż po
zmierzch

I już pierwszy zbliża się do burta, zwie się Goździk Li
Z Algieru Pasza wysłał go, żeby nam upuścił krwi
No i

Znów bijatyka, no i znów bijatyka...

Już następny zbliża się do burta, zwie się Róży Pąg
Plunęliśmy ze wszystkich luf, bardzo szybko szedł na dno
No i

Znów bijatyka, no i znów bijatyka...

W naszych rękach dwa i dwa na dnie, cała reszta zwiła
gdzieś
A jeden z nich zabraliśmy, aż na Starej Anglii brzeg
No i

Znów bijatyka, no i znów bijatyka...

Wehikuł Czasu

Pamiętam dobrze ideał swój
Marzeniami żyłem jak król
Siódma rano to dla mnie noc
Pracować nie chciałem, włóczyłem się

Za to do puszki zamykano mnie
Za to zwykle zamykano mnie
Po knajpach grywałem za piwko i chleb
Na szyciu bluesa tak mijał mi dzień

Tylko nocą do klubu Puls
Dżem Session do rana, tam królował blues
To już minęło, ten klimat, ten luz
Wspaniali ludzie nie powrócą, nie powrócą już!

Lecz we mnie zostało coś z tamtych lat
Mój mały, intymny, muzyczny świat
Gdy tak wspominam ten miniony czas
Wiem jedno, że to nie poszło w las

Dużo bym dał, by przeżyć to znów
Wehikuł czasu to byłby cud
Mam jeszcze wiarę, odmieni się los
Znów kwiatek do lufy wetknie im ktoś

Tylko nocą do klubu Puls
Dżem Session do rana, tam królował blues
To już minęło, te czasy, ten luz
Wspaniali ludzie nie powrócą, nie powrócą już!

Chryzantemy Żółte

Zdradziłaś kurcze mnie
Pod pociąg się podłożę
Ale nie przejedzie mnie
Bo kurcze jedzie po innym torze

Chryzantemy żółte
W półlitrowce po czystej
Stoją na fortepianie
I nie podlewa ich kurcze nikt

Zdradziłaś kurcze mnie
Rzucę się w morskie fale
Ale nie utopię się
Bo kurcze pływam doskonale

Chryzantemy żółte
W półlitrowce po czystej
Stoją na fortepianie
I nie podlewa ich kurcze nikt

Zdradziłaś kurcze mnie
Rzucę się z wysokości
Ale nie połamię się
Bo kurcze mam gumowe kości

Chryzantemy żółte
W półlitrowce po czystej
Stoją na fortepianie
I nie podlewa ich kurcze nikt

Zdradziłaś kurcze mnie
Pistolet sobie kupię
Ale nie zastrzelę się
Bo kurcze mam cię głęboko w dupie

Chryzantemy złociste
W półlitrowce po czystej
Stoją na fortepianie
I nie podlewa ich kurcze nikt

Bitwa

Okręt nasz wpłynął w mgłę i fregaty dwie
Popłynęły naszym kursem by nie zgubić się.
Potem szkwał wypchnął nas poza mleczny pas
I nikt wtedy nie przypuszczał, że fregaty śmierć nam niosą.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Nagły huk w uszach grał i już atak trwał,
To fregaty uzbrojone rzędem w setki dział.
Czarny dym spowił nas, przyszedł śmierci czas,
Krzyk i lament mych kamratów, przerywany ogniem katów.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Pocisk nasz trafił w maszt, usłyszałem trzask,
To sterburtę rozwaliła jedna z naszych salw.
"Żagiel staw" krzyknął ktoś, znów piratów złość,
Bo od rufy nam powiało, a fregatom w mordę wiało.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Z fregat dwóch tylko ta pierwsza w pogoń szła,
Wnet abordaż rozpoczęli, gdy dopadli nas.
Szyper ich dziury dwie zrobił w swoim dnie,
Nie pomogło to psubratom, reszta z rei zwisa za to.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.

W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Po dziś dzień tamtą mgłą i fregaty dwie,
Kiedy noc zamyka oczy, widzę w moim śnie.
Tamci, co śpią na dnie, uśmiechają się,
Że ich straszną śmierć pomścili bracia, którzy zwyciężyli.

Ciepła krew poleje się strugami,
Wygra ten, kto utrzyma ship.
W huku dział ktoś przykryje się falami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.

Ciepła krew poleje się strugami,
Jak da Bóg, ocalimy bryg.
Jak da Bóg, ocalimy

Morskie Opowieści

Kiedy rum zaszumi w głowie,
Cały świat nabiera treści,
Wtedy chętniej słucha człowiek
Morskich opowieści.

Hej, ha! Kolejkę nalej!
Hej, ha! Kielichy wznieśmy!
To zrobi doskonale
Morskim opowieściom.

Łajba to jest morski statek,
Sztorm to wiatr co dmucha z gestem,
Cierpi kraj na niedostatek
Morskich opowieści.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Pływał raz marynarz, który
Żywił się wyłącznie pieprzem,
Sypał pieprz do konfitury
I do zupy mlecznej.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Był na "Lwowie" młodszy majtek,
Czort, Rasputin, bestia taka,
Że sam kręcił kabestanem
I to bez handszpacka.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Jak pod Helem raz dmuchnęło,
Żagle zdarła moc nadludzka,
Patrzę - w koję mi przywiało
Nagą babkę z Pucka.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Niech drżą gitary struny,
Niech wiatr grzywacze pieści,
Gdy płyniemy pod banderą
Morskich opowieści.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Może ktoś się będzie zżymał
Mówiąc, że to zdrożne wieści,
Ale to jest właśnie kpina
Morskich opowieści.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Pij bracie, pij na zdrowie,
Jutro ci się humor przyda,
Spirytus ci nie zaszkodzi,
Sztorm idzie - wyrzygasz.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Kiedy znudzą ci się szanty
I obrzydną ci Mazury,
To pierdolnij kapitana
I uciekaj w góry.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Kto chce, to niechaj wierzy,
Kto nie chce, niech nie wierzy,
Nam na tym nie zależy
Więc wypijmy jeszcze.

Hej, ha! Kolejkę nalej!...

Zegarmistrz Światła

A kiedy przyjdzie także po mnie
Zegarmistrz światła purpurowy
By mi zabełtać błękit w głowie
To będę jasny i gotowy

Spłyną przeze mnie dni na przestrzał
Zgasną podłogi i powietrza
Na wszystko jeszcze raz popatrzę
I pójdę nie wiem gdzie - na zawsze.

A kiedy przyjdzie także po mnie
Zegarmistrz światła purpurowy
By mi zabełtać błękit w głowie
To będę jasny i gotowy

Spłyną przeze mnie dni...

A kiedy przyjdzie po mnie
Zegarmistrz światła purpurowy
By mi zabełtać błękit w głowie
To będę jasny i gotowy

Spłyną przeze mnie dni...

A kiedy przyjdzie także po mnie
Zegarmistrz światła purpurowy
By mi zabełtać błękit w głowie
To będę jasny i gotowy

Spłyną przeze mnie dni...

Harcerskie Ideały

Na ścianie masz kolekcję swoich barwnych wspomnień,
Suszony kwiat, naszyjnik, wiersz i list.

Już tyle lat przypinasz szpilką na tej śłomie,
To wszystko co cenniejsze jest niż skarb.

Po środku sam generał Robert Baden - Powell,
Rzeźbiony w drewnie lilijki smukły kształt.

Jest Krzyża znak i orzeł biały jest w koronie,
A zaraz pod nim harcerskich 10 praw.

Ramię pręż, słabość krusz i nie zawieźdź w potrzebie,
Podaj swą pomocną dłoń, tym co liczą na ciebie.

Zmieniaj świat, zawsze bądź sprawiedliwy i odważny,
Śmiało zwalczaj wszelkie zło, niech twym bratem będzie każdy.

I świeć przykładem, świeć!

I leć w przestworza, leć!

I nieś ze sobą wieść,

Że być harcerzem chcesz!

A gdy spyta cię ktoś skąd ten Krzyż na twej piersi,

Z dumą odpowiesz mu: "taki noszą najdzielniejsi!".

Bo choć mało mam lat, w mym harcerskim mundurze,

Bogu, ludziom i ojczyźnie na ich wieczną chwałę służę.

I świeć przykładem, świeć!

I leć w przestworza, leć!

I nieś ze sobą wieść,

Że być harcerzem chcesz!

Wędrowiec

Nie oglądaj się za siebie kiedy wstaje brzask –
Ruszaj dalej w świat, nie zatrzymuj się.
Sam wybierasz swoją drogę z wiatrem czy pod wiatr -
Znasz tu każdy szlak, przestrzeń woła Cię.

Przecież wiesz, że dla ciebie każdy nowy dzień.
Przecież wiesz, że dla ciebie chłodny lasu cień.
Przecież wiesz, jak upalna bywa letnia noc.
Przecież wiesz, że wędrowca los - to jest twój los.

Lśni w oddali toń jeziora, słyszysz ptaków krzyk –
Tu odpoczniesz dziś i nabierzesz sił.
Ale jutro znów wyruszysz na swój stary szlak,
Będziesz dalej szedł, tam gdzie pędzi wiatr.

Przecież wiesz, ...

Whisky

Mówią o mnie w mieście: "Co z niego za typ?
Wciąż chodzi pijany, pewno nie wie co to wstyd
Brudny, niedomytek, w stajni ciągle śpi!
Czego szukasz w naszym mieście?
Idź do diabła" - mówią ludzie pełni cnót
Ludzie pełni cnót

Chciałem kiedyś zmądrzeć, po ich stronie być,
Spać w czystej pościeli, świeże mleko pić
Naprawdę chciałem zmądrzeć i po ich stronie być
Pomyślałem więc o żonie, aby stać się jednym z nich
Stać się jednym z nich, stać się jednym z nich

Już miałem na oku hacjendę, wspaniałą mówię wam,
Lecz nie chciała tam zamieszkać żadna z pięknych dam
Wszystkie śmiały się wołając, wołając za mną wciąż:
"Bardzo ładny frak masz Billy,
Ale kiepski byłby z Ciebie, kiepski byłby mąż
Kiepski byłby z Ciebie mąż"

Whisky moja żono, jednak Tyś najlepszą z dam
Już mnie nie opuścisz, nie, nie będę sam
Mówią whisky to nie wszystko, można bez niej żyć
Lecz nie wiedzą o tym ludzie,
Że najgorzej w życiu to,
To samotnym być, to samotnym być

O nie
Lecz nie wiedzą o tym
Że najgorzej
To samotnym być

Hiszpańskie Dziewczyny

Żegnajcie nam dziś hiszpańskie dziewczyny
Żegnajcie nam dziś marzenia ze snów
Ku brzegom angielskim już ruszać nam pora
Lecz kiedyś na pewno wrócimy tu znów

smak waszych ust hiszpańskie dziewczyny
W noc ciemną i złą nam będzie się śnił
Leniwie popłyną znów rejsu godziny
Wspomnienie ust waszych przysporzy nam sił x2

Niedługo ujrzemy znów w dali Cape Deadman
I Głowę Baranią sterczącą wśród wzgórz
I statki stojące na redzie przed Plymouth
Klarować kotwicę najwyższy czas już

smak waszych ust hiszpańskie dziewczyny...

I znów białe żagle na masztach rozkwitną
Kurs szyper wyznaczy do Portland i Wight
I znów stara łajba potoczy się ciężko
Przez fale w kierunku na Beachie Fairlee Light

smak waszych ust hiszpańskie dziewczyny...

Zabłysną nam białą skałą zęby pod Dover
I znów noc w kubryku wśród legend i bajd
Powoli i znojnie tak płynie nam życie
Na wodach i w portach przy South Foreland Light

smak waszych ust hiszpańskie dziewczyny...

Przechyły

Pierwszy raz przy pełnym takielunku
Biorę ster i trzymam kurs na wiatr
I jest jak przy pierwszym pocałunku
W ustach sól gorącej wody smak

Przechyły i przechyły
Za falą fala mknie (ale fala)
Trzymajcie się dziewczyny (za liny)
Ale wiatr ósemka chyba dmie

Zwrot przez sztag o'key zaraz zrobię
Słyszę jak kapitan cicho klnie
Gubię wiatr i zamiast w niego dziobem
To on mnie od tyłu kumple w śmiech

Przechyły i przechyły...

Hej ty tam za burtę wychylony
Tu naprawdę się nie ma z czego śmiać
Cicho siedź i lepiej proś Neptuna
Żeby coś nie spadło Ci na kark

Przechyły i przechyły...

Krople mgły w tęczowych kropel pyle
Tańczy jacht po deskach spływa dzień
Jutro znów wypłynę bo odkryłem
Morze noc żeglarską starą pieśń

Przechyły i przechyły...

Pieśń Wielorybników

Nasz diament prawie gotów już
W cieśninach nie ma kry
Na kei piękne panny stoją
A w oczach błyszczą łzy
Kapitan w niebo wlepia wzrok
Ruszamy lada dzień
Płyniemy tam gdzie słońca blask
Nie maści nocy dzień

A więc krzycz hoł hoł
Odważę w sercu miej
Wielorybów cielska groźne są
Lecz dostaniemy je

Ej panno po co łzy
Nic nie zatrzyma mnie
Bo prędeż w lodach kwiat zakwitnie
Niż wycofam się
No nie płacz wróć tu
Nasz los nie taki zły
Bo da dukatów wór za tran
I wielorybie kły

A więc krzycz hoł hoł...

Na deku stary wachał wiatr
Lunetę w ręku miał
Na łodziach co zwisały już
Z harpunem każdy stał
I dmucha tu i dmucha tam
Ogromne stado w krąg
Harpuny liny wiosła brać
I ciągać brachu ciągać

A więc krzycz hoł hoł...

I dla wieloryba już
Ostatni to dzień
Bo dzielny harpunnik
Uderza weń

Nasza Klasa

Co się stało z naszą klasą? Pyta Adam w Tel-Avivie
Ciężko sprostać takim czasom, ciężko w ogóle żyć uczciwie
Co się stało z naszą klasą? Wojtek w Szwecji w porno-
klubie
Pisze: dobrze mi tu płacą za to, co i tak wszak lubię
Za to, co i tak wszak lubię...

Kaśka z Piotrkim są w Kanadzie, bo tam mają
perspektywy
Staszek w Stanach sobie radzi, Paweł do Paryża przywykł
Gośka z Przemkiem ledwie przędą - w maju będzie trzeci
bachor
Próżno skarżą się urzędowi, że też chcieliby na Zachód
Że też chcieliby na Zachód...

Za to Magda jest w Madrycie i wychodzi za Hiszpana
Maciek w grudniu stracił życie, gdy chodzili po
mieszkaniach
Janusz, ten co zawiść budził, że go każda fala niesie
Jest chirurgiem - leczy ludzi, ale brat mu się powiesił
Ale brat mu się powiesił...

Marek siedzi za odmowę, bo nie strzelał do Michała
A ja piszę ich historię - i to już jest klasa cała
Jeszcze Filip - fizyk w Moskwie, dziś nagrody różne zbiera
Jeździ kiedy chce do Polski, był przyjęty przez premiera
Był przyjęty przez premiera...

Odnalazłem klasę całą - na wygnaniu, w kraju, w grobie
Ale coś się pozmiało: każdy sobie żywot skrobie
Odnalazłem całą klasę, wyrośniętą i dojrzałą
Rozdrapałem młodość naszą, lecz za bardzo nie bolało
Lecz za bardzo nie bolało...

Już nie chłopcy, lecz mężczyźni, już kobiety, nie
dziewczyny

Młodość szybko się zabiłżni, nie ma w tym niczyjej winy
Wszyscy są odpowiedzialni, wszyscy mają w życiu cele
Wszyscy w miarę są normalni, ale przecież to niewiele
Ale przecież to niewiele...

Nie wiem sam, co mi się marzy, jaka z gwiazd nade mną
świeci

Gdy wśród tych nieobcych twarzy szukam ciągle twarzy
dzieci

Czemu wciąż przez ramię zerkam, choć nie woła nikt:
"kolego!"

Że ktoś ze mną zagra w berka, lub przynajmniej w
chowanego

Lub przynajmniej w chowanego...

Własne pędy, własne liście zapuszczamy każdy sobie
I korzenie oczywiście na wygnaniu, w kraju, w grobie
W dół, na boki, wzwyż ku słońcu, na stracenie, w prawo, w
lewo

Kto pamięta, że to w końcu jedno i to samo drzewo...

Pałacyk Michła

Pałacyk Michła, Żytunia, Wola
Bronią się chłopcy od parasola
Choć na tygrysy mają visy
To warszawiaki fajne chłopaki są

Czuwaj, wiaro, i wyteżaj słuch
Pręż swój młody duch, pracując za dwóch!
Czuwaj, wiaro, i wyteżaj słuch
Pręż swój młody duch jak stal!

Każdy chłopaczek chce być ranny
Sanitariuszki, morowe panny
I gdy cię kula trafi jaka
Poprosisz pannę da ci buziaka, hej!

Czuwaj, wiaro, i wyteżaj słuch...

Z tyłu za linią dekonwniki
Intendentura, różne umrzyki
Gotują zupę, czarną kawę
I tym sposobem walczą za sprawę, hej!

Czuwaj, wiaro, i wyteżaj słuch...

Za to dowództwo jest morowe
Bo w pierwszej linii nastawia głowę
A najmorowszy z przełożonych
To jest nasz Miecio w kółko golony, hej!

Czuwaj, wiaro, i wyteżaj słuch...

Wiara się bije, wiara śpiewa
Szkopy się złością, krew ich zalewa
Różnych sposobów się imają
Co chwila szafę nam podsuwają, hej!

Czuwaj, wiaro, i wyteżaj słuch...

Lecz na nic szafa i granaty
Za każdym razem dostają baty
I co dzień się przybliża chwila
Że zwyciężymy! I do cywila, hej!

Czuwaj, wiaro, i wytężaj słuch
Pręż swój młody duch, pracując za dwóch!
Czuwaj, wiaro, i wytężaj słuch
Pręż swój młody duch jak stal!
Jak stal!

Obława

Skulony w jakiejś ciemnej jamie smaczniem sobie spał
I spały małe wilczki dwa, zupełnie ślepe jeszcze
Wtem stary wilk przewodnik, co życie dobrze znał
Łeb podniósł, warknął groźnie, aż mną szarpnęły dreszcze

Poczułem nagle wokół siebie nienawistną woń
Woń, która tłumi wszelki spokój, zrywa wszystkie sny
Z daleka ktoś, gdzieś krzyknął nagle krótki rozkaz: Goń!
I z czterech stron wypadły na nas cztery gończe psy!

Obława, obława na młode wilki obława
Te dzikie zapalczywe, w gęstym lesie wychowane
Krańc sniegu wydeptany, w tym kręgu plama krwawa
Ciała wilcze kłami gończych psów szarpane!

Ten, który rzucił na mnie się, niewiele szczęścia miał
Bo wypadł prosto mi na kły i krew trysnęła z rany
Gdym teraz ile w łapach sił przed siebie prosto rwał
Ujrzałem małe wilczki dwa na strzępy rozszarpane

Zginęły ślepe, ufne tak, puszyste kłębki dwa
Bezradne na tym świecie złym nie wiedząc, kto je zdławił
I zginie także stary wilk, choć życie dobrze zna
Bo z trzema na raz walczy psami i z ran trzech naraz
krwawi

Obława, obława na młode wilki...

Wypadłem na otwartą przestrzeń pianą z pyska tocząc
Lecz tutaj też ze wszystkich stron zła mnie otacza woń
A myśliwemu, co mnie dojrzał, już się śmieją oczy
I ręka pewna niezawodna podnosi w górę broń

Rzucam się w bok, na oślep gnam, aż ziemia spod łap
pryska
I wtedy pada pierwszy strzał, co kark mi rozszarpuje
Pędzę, słyszę jak on klnie, krew mi płynie z pyska
On strzela po raz drugi, lecz teraz już pudłuje

Oblawa, oblawa na młode wilki...

Wyrwałem się z oblawy tej, schowałem w jakiś las
Lecz ile szczęścia miałem w tym to każdy chyba przyzna
Leżałem w śniegu jak nieżywy długi, długi czas
Po strzale zaś na zawsze mi została krwawa blizna

Lecz nie skończyła się oblawa i nie śpią gończe psy
I giną ciągle wilki młode na całym wielkim świecie
Nie dajcie z siebie zedrzeć skór, brońcie się i wy
O, bracia wilcy! Brońcie się nim wszyscy wyginiecie

Oblawa, oblawa na młode wilki...

Rota

Nie rzucim ziemi skąd nasz ród!
Nie damy pogrześć mowy.
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczep Piastowy.
Nie damy, by nas zgnębił wróg!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha,
Aż się rozpadnie w proch i w pył
Krzyżacka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz
Ni dzieci nam germanił,
Orężny stanie hufiec nasz,
Duch będzie nam hetmanił.
Pójdziemy, gdy zabrzmi złoty róg!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Nie damy miana Polski zgnieść
Nie pójdziem żywo w trumnę
Na Polski imię, na jej cześć
Podnosi czoła dumne.
Odzyska ziemi dziadów wnuk!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Świetlany Krzyż

Idziemy w jasną
z błękitu utkaną dla
drogą wśród łąk pól bezkresnych
i wśród gór szumiących fal
drogą wśród łąk pól bezkresnych ad
i wśród gór szumiących fal

Cicho szeroko
jak okiem spojrzenie śle
jakieś się snują marzenia
w wieczornej spowite mgle
jakieś się snują marzenia
w wieczornej spowite mgle

Idziemy naprzód
i ciągle pniemy się wzwyż
by zdobyć szczyt ideałów
świetlany harcerski krzyż
by zdobyć szczyt ideałów
świetlany harcerski krzyż

Płonie Ognisko

Płonie ognisko i szumią knieje
Drużynowy jest wśród nas
Opowiada starodawne dzieje
Bohaterski wskrzesza czas
O rycerstwie spod kresowych stanic
O obrońcach naszych polskich granic
A ponad nami wiatr szumny wieje
I dębowy huczy las

Już do odwrotu głos trąbki wzywa
Alarmując ze wszech stron
Staje wiara w ordynku szczęśliwa
Serca biją w zgodny ton

Każda twarz się uniesieniem płoni
Każdy laskę krzepko dzierży w dłoni
A z młodzieńczej się piersi wyrywa
Pieśń potężna, pieśń jak dzwon

Już Rozpaliło Się Ognisko

Już rozpaliło się ognisko
Dając nam dobrej wróżby znak
Siadłyśmy wszystkie przy nim blisko
bo w całej Polsce siedzą tak

Siedzą harcerki przy płomieniach
Ciepły blask ognia skupia je
Wszystko co złe to szuka cienia
Do ognia dobro garnie się. x2

Mówiłaś druhno komendantko,
że zaufanie do nas masz,
że wierzysz w nasze szczere chęci,
wszak ty harcerek serce znasz.

Warunki tylko warunkami
od dawna wszak słyszymy to,
lecz my jesteśmy harcerkami
i zwyciężymy wszelkie zło. x2

Pieśń Pożegnalna

Ogniska już dogasa blask
Braterski splećmy krąg
W wieczornej ciszy w świetle gwiazd
Ostatni uścisk rąk

Kto raz przyjaźni poznał moc
Nie będzie trwonić słów
Przy innym ogniu w inną noc
Do zobaczenia znów x2

Nie zgaśnie tej przyjaźni blask
Co połączyła nas
Nie pozwolimy by ją stał
Nieubłagany czas

Kto raz przyjaźni poznał moc
Nie będzie trwonić słów
Przy innym ogniu w inną noc
Do zobaczenia znów x2

